

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἢ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον . . . . . λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Ληφθέντα ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 29/11 Ἰουλίου. — Ὁ Χουσεὶν Χουσανῆς ἀρχαῖος διοικητὴς Σκόδρας διωρίσθη ὑπουργὸς τοῦ πολέμου. Ἡ Αὐστρία δὲν συναινεῖ εἰς καταναγκαστικά μέτρα κατὰ τῆς Τουρκίας, φόβῳ καταστροφῆς αὐτῆς.

ΑΘΗΝΑΙ, 30/12. — Ὁ βασιλεὺς εἶπεν ἐν Βερολίνῳ ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἐτοίμη πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον, ἀλλ' εὐγνωμοῦσα ταῖς Δυνάμεσι δὲν θέλει νὰ διαταράξῃ τὰ εἰρηνικά αὐτῶν ἔργα.

ΑΘΗΝΑΙ, 1/13. — Οἱ πρέσβεις λαβόντες ὁδηγίας, τοῦ Γκόσεν περιμένοντος τοιαύτας τὴν Πέμπτην, κοινοποιήσουσι τὴν διακοίνωσιν περὶ τὰ τέλη τῆς ἐβδομάδος λέγουσαν ὅτι αἱ δυνάμεις μεσολαβοῦσαι ὥρισαν γραμμὴν λύουσαν διαφορὰν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἑναρξίς τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τοῦ κεντρικοῦ δημοτικοῦ Σχολείου τῶν ἀρρένων, τοῦ διευθυνομένου παρὰ τοῦ κ. Ἐμμ. Μαγκάκη, ἀρχαίου καὶ σεβαστοῦ διδασκάλου τῆς πόλεως ἡμῶν. Μετὰ μικρὰν καὶ λελογισμένην προσφώνησιν τοῦ κ. διευθυντοῦ πρὸς τε τὰς ἀρχάς καὶ τὸ ἐκλεκτόν του ἀκροατήριον, ἦ εἶπετο καὶ στατιστικὴ τοῦ ὄλου τῶν μαθητῶν, ἐξητάσθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ συνδιδακτικοῦ τμήματος εἰς τὰ ἱερά μαθήματα, τὰς περιλήψεις ἱστορίας, γεωγραφίας, φυσικῆς ἱστορίας, γραμμικῆς ἰχνογραφίας καὶ ἀριθμητικῆς, εἰς ἃ ἦσαν ἀρκούντως παρεσκευασμένοι, καὶ διὰ τῆς εἰς πάντα ἐτοιμότητος αὐτῶν ἐπῆρκεσαν εἰς πάσας τὰς ἀξιώσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν παρισταμένων. Ἐχομεν καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῆς πόλεως ἡμῶν τῷ κ. διευθυντῇ καὶ τοῖς βοηθοῖς αὐτοῦ, διότι ἐν πᾶσιν ἀπέδειξαν ὅτι ἐξπλήρωσαν τὸ καθῆκον αὐτῶν οὐ μόνον εὐόρκως ἀλλὰ καὶ εὐδοκίμως.

— Τὴν ἐπιούσαν δὲ, ἦτοι προχθές, ἐγένετο ἑναρξίς τῶν ἐξετάσεων ἐν τε τῷ παρὰ τοῦ κ. Κουκουλά διευθυνομένου νηπιαγωγείῳ ἀρρένων μετὰ συνδιδακτικοῦ τμήματος καὶ ἐν τῷ παρὰ τοῦ κ. Σαρρῆ διευθυνομένῳ δημοτικῷ Σχολείῳ τῶν ἀρρένων. Νοστιμωτάτην δὲ μετὰ τὴν προσλαλίαν τοῦ κ. Κουκουλά ἐποιήσατο εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἦ μᾶλλον πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς σύστασιν τὸ μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δικηγόρος κ. Νικολάρας, μεμψάμενος

τῶν πρώτων περὶ δημοδιδασκαλίας νομοθετῶν, οἵτινες, Γερμανοὶ ὄντες, δὲν ἀπέβλεψαν εἰς τὸ θερμὸν τῆς Ἑλλάδος κλίμα, ὅταν ὄριζον ἵνα αἱ ἐξετάσεις τῶν τρυφερῶν παιδῶν γίνωνται κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, ἀλλ' εἰς τὸ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος. Ἐπομένως ἀντὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ ἐξετάζωνται τὸν Μάϊον καὶ νὰ ἀπαλλάσσονται κατὰ τὰ κυνικά καύματα τῶν μαθητικῶν τῶν καθηκόντων, ἐμμανδρίζονται ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰ πλεῖστα αὐτῶν τὴν ὑγίαν προσβαλλόμενα, προώρως ἐκπέμπονται εἰς τοὺς τάφους. Ἐπρότεινε δὲ τοῖς συναδέλφοις αὐτοῦ νὰ ἐκθέσῃ ταῦτα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ αἰτήσωνται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὁ περὶ δημοτικῶν Σχολείων νόμος καὶ εἰς ἄλλα μὲν πλημμελῆ μέρη αὐτοῦ, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῶν ἐξετάσεων. Ἐπέβανε δὲ τὸν λόγον ὁ κ. Νικολάρας πικρὰ παράπονα ἐκθέμενος καθ' ἐνός τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, τοῦ κ. Σκουλούδη, διότι γενόμενος βουλευτὴς δὲν προύνόησε νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τοιοῦτον νομοθέτημα. Καὶ ἡ μὲν πρότασις τοῦ κ. Νικολάρα ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψὴν εἶνε ἀναντιρρήτως ἀξία πάσης προσοχῆς, ἡ δὲ μομφὴ κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἰδίως καθ' ὄρισμένου προσώπου, ἐφάνη ἡμῖν ἄκαιρος, καὶ ἂν αὕτη ἦτο γενικωτέρα ἢ ἀόριστος, ἤθελεν ἦνε ὁ λόγος καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἐπιτυχής. Μετὰ τοῦτο οἱ μαθηταὶ τοῦ συνδιδακτικοῦ τμήματος ἐξητάσθησαν εἰς τὰ τεταγμένα ὑπὸ τοῦ προγράμματος μαθήματα, εἰς ἃ, ὅπως πάντοτε, οὕτω καὶ νῦν εὐδοκίμως ἦσαν γεγυμνασμένοι, μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ στέντορος λόγου ἀπαγγέλλοντες ποιημάτια σχέσιν ἔχοντα πρὸς τε τοὺς ἥρωας καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ 21 καὶ πρὸς τὰ νεώτερα ἀνδραγαθήματα τῶν ἐν Κρήτῃ ἀγωνισαμένων. Ὁμοίαι τις ἦν ἡ πρόοδος καὶ ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ κ. Π. Σαρρῆ. Ὁ φιλόπνοος οὗτος διδάσκαλος κατὰ τὰ εἰθισμένα αὐτῷ εἶχεν εἰς ποιικίλην τινὰ τὸ εἶδος διδασκαλίαν ἐνασκήσῃ τοὺς ἐξετασθέντας μαθητάς, καὶ ἐτοίμους νὰ ἀποκρίνωνται εἰς τὰ αἰφνήδια ἐρωτήματα ἱστορικά, γεωγραφικά ἢ τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἄλλα, εἰς ἃ ἀπροσδοκῆτως μεταπηδῶν ἠνάγκαζε τοὺς ἐξεταζομένους νὰ ἀποκρίνωνται, παρακολουθούντες αὐτόν. Ἦσαν δὲ ἱκανῶς οἱ μαθηταὶ τοῦ κ. Σαρρῆ γεγυμνασμένοι καὶ εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν, ἱκανὰ τεμάχια ἠρωϊκῆς ποιήσεως ψάλλοντα, ἐμμελῶς καὶ ἀρμονικῶς. Συγχαίροντες δὲ καὶ τούτοις, τοῖς τῶσφ καλῶς τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα ἐπιτελέσασσι διευθυνταῖς τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τοῖς βοηθοῖς αὐτῶν, εἰλικρινῶς ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει εἶνε ἀρκούντως εὐάρεστος καὶ διὰ τοῦ

χρόνου εισάγουσα βελτιώσεις ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ ταῖς μεθόδοις αὐτῆς, θέλει καταστῆ τελειότερα καὶ θά εὐδοκμήσῃ, ἐὰν ἡ νηπιαγωγία τεθῆ ἐν πᾶσιν ὡς πρώτη βάσις τῆς διανοητικῆς μορφώσεως τῶν παιδῶν καὶ μετ' αὐτὴν ἐὰν παρακολουθῆ ἡ συνδιδακτικὴ μέθοδος, ἥτις εἶνε μὲν δαπανηρά, ἀλλὰ, ἐκδιώκουσα ἐκ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τὴν ἄκρπον καὶ ἀλυσιτελῆ ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, ἀναβιβάζει τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα εἰς τὴν βαθμίδα ἐκείνην, ἥτις ἀποτελεῖ τὰς πρώτας ἀρχὰς τῶν γνώσεων, ὅσας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὁ λαός, ὅστις δι' ἑλλείψιν μέσων, μετὰ τὰ δημοτικὰ γράμματα, τρεπόμενος εἰς ἔργα, δύναται νὰ κάμῃ ἐπιωφελεῖ χρεῖσιν τῶν γνώσεων τούτων, πρὸς πάσας τὰς ἐργασίας του ἐπαρκοῦσαν. Ταῦτα ἐν τοσοῦτῳ. Εἴθε δὲ ὁ χρόνος καὶ τῆς Πατρίδος ἡ ὑλικωτέρα ἀποκατάστασις νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὸ μέλλον πρὸς θεραπείαν τῶν ἐλλείψεων τούτων.

— Ἐὰν ὀρθῶς νοῆ ἡ συνάδελφος «Πατρίς» τὰ παρὰ τῆς «Πανόπης» γραφέντα περὶ τῆς παλαιωθείσης ἤδη ὑποθέσεως τοῦ φίλου τῆς Α., τότε ἀναμφισβόλως θά συνομολογήσῃ μεθ' ἡμῶν ὅτι οὔτε αὐτὴν οὔτε ἄλλον τινὰ ὑβρίσαμεν δι' ὅσων μέχρι τοῦδε ἐγράψαμεν. Ἐὰν ὁμως μετὰ πνεύματος διαστροφῆς ταῦτα θέλει νὰ ἐξηγήσῃ, ψυχολογοῦσα καὶ ἀνευρίσκουσα προσωπικὸν πάθος τοῦ συντάκτου αὐτῆς κατὰ τὸ φίλου τῆς, τότε τῇ ἐπιτρέπομεν νὰ γράψῃ καὶ νὰ φρονῆ περὶ ἡμῶν ὅτι τὴν ὑβρίσαμεν καὶ ὅτι ἐκτρέφομεν προσωπικὸν πάθος κατὰ τοῦ φίλου τῆς. Ἡμεῖς ὁμως τὴν διαβεβαιούμεν ὅτι οὔτε κατὰ τῆς «Πατρίδος» οὔτε κατὰ τοῦ φίλου τοῦ συντάκτου αὐτῆς εἶπομεν ὕβριν ἢ ἐκτρέφομεν μῖσος ἢ ἔχθραν. Μετρώμεν ἀείποτε τῷ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρώμεθα, καὶ πολ- λάκις ὑποχωροῦμεν, τόπον δίδόντες τοῖς σκανδαλοῖς. Αὐτὸ τοῦτο πράττομεν καὶ σήμερον, βεβαίαι ὅτι καὶ παύσῃ ἡ περαιοτέρω περὶ τῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς συζήτησις. Ὅσον δὲ μῖσος ἢ ἔχθραν αἰσθανόμεθα ἡμεῖς κατὰ τοῦ κ. Α. εἴθε τόσον μῖσος καὶ ἔχθραν νὰ ἡσθάνετο καὶ οὗτος καθ' ἡμῶν, διότι ἀληθῶς τότε ἠθέλωμεν ἡμεῖς φίλοι. Τοῦτο τὸ γινώσκουσιν οἱ ἐγγύτατα ἡμῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διαφόρου ἐκείνου, καὶ τούτου, ὡς ἀξιοτίμοις ἄνθρωποι, ἐπικαλούμεθα μάρτυρας. Δὲν ἔχομεν πλέον νὰ γράψωμεν ἄλλα, ὅτι καὶ ἂν γράψῃ πρὸς ταῦτα ἡ «Πατρίς», ἢν διαβεβαιούμεν διὰ τελευταίαν φορὰν ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως ἐχθρότητα ἐγκρύπτομεν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ ὅτι καὶ τὰ μέχρι τοῦδε γραφέντα δὲν ἤθελον δημοσιευθῆ, ἐὰν ἐδίδετο ἡ δέουσα ἐκτίμησις εἰς τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς εὐθύς ἐσπεύσαμεν νὰ διαψεύσωμεν καὶ διασκεδάσωμεν πᾶν σκάνδαλον ἐκ τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν συμβάντος, διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Ἰκτριῆς ἐκθέσεως. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὸ ἐπιθετικὸν τοῦ εὐτελοῦς συκοφάντου, θά εὐαρεστηθῇ ἢ συνάδελφος νὰ ἀρῇ ἀπ' ἡμῶν, ἀφοῦ τόσον ἀποτροπιάζεται πρὸς τὰς ὕβρεις, καὶ χαίρει ἀείποτε ταῖς ἀβρότησι καὶ τοῖς ἀβρόφροσι τῶν λόγων ἐνδιατρίβουσα. Βιδεμῆ, ἡμεῖς μὲν οὐδὲν δυσάρεστον θέλομεν εἶπῃ, οἱ ἀναγνώσται ὁμως τῆς «Πατρίδος» καὶ τῆς «Πανόπης» πάντως θά ἀναμνησθῶσι τοῦ «ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς εἰλεσι βρύων» ὅπερ οὐχὶ τόσον κολακευτικὸν διὰ τὴν μᾶλλον παρεκτρεπομένην ἐκ τῶν δύο συναδέλφων, καὶ ἰδίως ἐκείνην, ἥτις ἐπὶ προγενεστέρως σκανδαλώδους ὑποθέσεως, ἀλλὰ, ψευδοῦς καὶ ἀνυποστάτου ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀποδείχθεισης, ἀπεδείχθη πρωτόσχολος καὶ τῶν εὐτελεστάτων συκοφαντῶν, ὡς μὴ τολμήσασα νὰ προβῆ εἰς τὸ διάδημα, εἰς ὃ ἤδη ἡμᾶς προτρέπει νὰ προβῶμεν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸν εἰσβατήριον λόγον του ἐξεφώνησεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ὁ Ἱεροκήρυξ κ. Ἀνθίμος Λιερὸς, θέμα τοῦ λόγου του λαβὼν τὴν Βυβαγγελικὴν βῆσιν, αὐτὸς ἂν ὄσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι

ἐν τῷ ἐμῷ ὄνματι, ἐκεῖ καὶ ἐγὼ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Πολλὰ δὲ ἐν προομίῳ εἰπὼν καὶ μετ' εὐγνώμονος λόγου ἀναμνησθεῖς τῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ Σύρου μαθητείας του, καὶ τῶν προστασιῶν ὧν ἀπήλαυσεν ἐνταῦθα διατρίβων παρὰ τοῦ φιλομουσικῆτος Πρωτοσυγκέλλου Λεοντίου Καμπάνη, κληρικοῦ ἐναρέτου καὶ μεμορφωμένου, πολλὴν ἀείποτε καὶ θερμὴν προστασίαν δίδόντος τοῖς ἀπόροις τῶν σπουδαστῶν, κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς, ἐφάμιλλον εἰς ταῦτα καὶ συνεργόν ἔχων τὸν τότε ἀείμνηστον ποιμενάρχην τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Δανιὴλ, τὸν ἐκ Χίου Μητροπολίτην. Ὁ λόγος τοῦ νέου ἱεροκήρυκος εὐαρεστησεν, ἐὰν δὲ τινες παρεκβάσεις ἦσαν συντομώτεροι καὶ τὰ πολλὰ κομπητικὰ ἐπιθετα, τὰ ἐν εἶδει παρατάξεως ἀλλεπάλληλα προπίπτοντα τῇ ἀκοῇ, ὀλιγώτερα, ἠδύνατό τις νὰ εἶπῃ ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Σύρου ἔχει νῦν ἓνα τῶν κρατίστων ἱεροκηρύκων τοῦ Κράτους. Βεβαίως ἐκ τῆς πρώτης διδασκαλίας δὲν ἦτο δίκαιον νὰ κρίνῃ τις τόσῳ αὐστηρῶς περὶ τοῦ κληρικοῦ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ τυγχάνει οἰκεῖος ἡμῖν καὶ τῶν πάλαι γνωρίμων, ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς τὸ καθῆκον νὰ ὑπομνήσωμεν αὐτῷ τὸ τετριμμένον ἤδη καταστὰν περὶ τῶν κόπων διὰ τῶν διδασκαλιῶν των προξενούντων τοῖς ἀκροαταῖς, ἥτοι ὅτι μέτρον τοῦ λόγου οὐχὶ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ ἀκούων. Ἐβηνέθη δὲ αὐτοῦ παρὰ πολλῶν ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ λόγου, ἐν ᾧ μετὰ πειθοῦς ὠμίλησε κατὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς ἰσότητος καὶ κοινοκτημοσύνης, τῶν βεβελερῶν, οὐχὶ ἀδεξίως πατάξας πάντας τοὺς ἐν τῷ βίῳ ναυαγήσαντας ἐκ τῆς ἰδίας ἀνοίας, καὶ ἤδη προσβλέποντας καὶ προσηλουμένους τοῖς τὴν κοινοκτημοσύνην διδάσκουσι, καὶ τοῖς διὰ τοιούτων ὀλεθρίων ἀρχῶν προσεταιριζομένοις δλους τοὺς ἀργούς καὶ ἀνατροπῆς τῶν καθεστώτων νόμων, θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων.

— Παρευρεθέντες χθὲς εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ νηπιαγωγείου τῶν ἀρρένων, τοῦ προσηρημένου τῷ συνδιδακτικῷ τμήματι τοῦ παρὰ τοῦ κ. Κοκουλά διευθυνομένου δημοτ. Σχολείου, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν τὰ κατ' αὐτὸ εἰς τὸ προσεχές φύλλον δι' ἑλλείψιν χώρου καὶ χρόνου.

— Μετὰ πολλῆς δραστηριότητος ἐργάζονται ἐν τῇ ἐν Ναυπλίῳ κεντρικῇ ἀποθήκῃ τοῦ ἱματισμοῦ πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων διὰ τὸν στρατόν.

— Ὡς μαθητόμεν, λέγει ἡ «Σφίρα» τοῦ Πειραιῶς, ἡ ἱπποτικὴ Γαλλία παρέχεται, ἐπὶ πληρωμῇ βεβαίως, τῇ Ἑλληνικῇ κυβερνήσει ἐκ τῶν ἀποθηκῶν αὐτῆς πάντα τὰ ὑλικά καὶ ἐφόδια πολέμου, ὧν θέλει ἔχει ἀνάγκην, ἵνα μὴ παρέρχηται ἐπὶ ματαίῳ πολυτίμῳ χρόνῳ εἰς παραγγελίας.

— Ὁθωμανικὸν μεταφορικὸν ἀπεβίβασεν εἰς Πρέβεζαν 2,400 νεοσυλλέκτους.

— Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» Γαριβαλδῖνοὶ ἐθέλονται προτίθενται νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν Ἑλλάδα ἐν περιπτώσει πολέμου μετὰ τῆς Τουρκίας.

— Ὁ διοικητὴς Ἰωαννίνων διέταξε νὰ πωληθῶσιν ἐν τάχει τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ἅτινα κείνται πρὸς νότον τῆς Ἡπείρου. Ὁ Σεχουλισλάμης παρήγγειλεν εἰς τὸν μουφτήν Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας νὰ τῷ παρουσιάσῃ κατάλογον τῶν βικουφίων αὐτοῦ.

— Διετάχθησαν οἱ γραμματεῖς τῶν πρεσβειῶν τῆς Γ. Πύλης καὶ οἱ ἐν διαφόροις πόλεσι πρόξενοι αὐτῆς νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν Πύλην δλας τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες περιέχουσιν ἄρθρα περὶ Ἀνατολῆς, συνοδεύοντες ταῦτα καὶ διὰ τῆς τουρκικῆς μεταφράσεως.

— Οἱ ἐν Παραμυθίᾳ ὀθωμανοὶ, κατὰ τὴν 18 παρελθόντος μηνὸς συγκροτήσαντες μεγάλην συνέλευσιν ἀπεφάσισαν νὰ διπλασιάσωσι τὸν προσωπικὸν φόρον (κεφαλαϊάτικο) καὶ διώρισαν ἐπιτροπὴν ἐντεταλμένην νὰ τὸν εἰσπράξῃ ὅπως

χρησιμεύση εἰς τὴν παρασκευαζομένην ἀμυναν· εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν θὰ ἀνατεθῶσι δικαστικὰ καὶ διοικητικὰ καθήκοντα. Ἡ συνέλευσις ἀπεφάσισε πρὸς τούτους νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ τοὺς Χριστιανούς νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἀποφάσεις ταύτας, καὶ νὰ συμμετάσχῃσι πάσης ἐνεργείας των.

— Ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς, λέγει ὁ Ἀγγλόγραφος, μαθητόμενον ὅτι ἐν Πρεβεζῇ γίνονται μεγάλα στρατιωτικὰ παρασκευαί, ἐκτός τῆς ἐκεῖ συγκεντρώσεως πλεόν 7,000 στρατιωτῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς πολεμικοῦ ἔνδυμάτων, ὀπλων κτλ. ἐξαρπυζέλλονται καθεκάστην κυριακῇ 2,000 σάκκοι ἀλεύρου ἐκ Τεργέστης καὶ κατατίθενται ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Πρεβεζῆς. Οἱ δὲ τουρκικοὶ ἐπιτελεῖς δραστηρίως καταγίνονται ὅπως ἰσχυρότερον ὀχυρώσῃσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ τούτου δὲ ἅπαντα σχεδὸν τὰ ἐν τῷ φρουρίῳ Πρεβεζῆς εὑρισκόμενα παλαιὰ πυροβόλα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων τελειότερου συστήματος Κρούπ.

— Μεγάλῃ ἐταιρίᾳ κίβδηλοποιῶν, γράφει ἡ «Πρόδος» τῆς Κων/πόλεως, τὸ πλεῖστον ἐξ Ἰταλῶν συγκειμένη καὶ ἔχουσα πολλὰς διακλαδώσεις ἐν Βουγιούκ Δερὲ, Σταυροδρομίῳ, Κουλέ καπὶ, Ἐπταπυργίῳ καὶ ἄλλοις μέρειν, ἀνεκαλύφθη διὰ τῶν ἀκαμάτων προσπαθειῶν τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἀστυνομίας Ζοζέφ ἐφένδῃ, τοῦ ἀρχαιολόγου Δζοβαννάκη ἐφένδῃ καὶ τοῦ κ. Σιγάλα. Ἡ ἐταιρία αὕτη ἐξειργάζετο παντὸς εἴδους καὶ πάντων τῶν κρατῶν κίβδηλα νομίσματα, ἔχουσα δὲ εἰς ὅλα τὰ μέρη ἀνταποκριτὰς, ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἐσχετίσθη μετὰ πάντων τῶν χωρῶν. Ἐν τῷ νεκροταφείῳ Βουγιούκ Δερὲ καὶ Ἐπταπυργίῳ εὑρέθησαν πλεῖστα ἐν ἀρίστη καταστάσει ἐργαλεῖα αὐτῶν, ὡς καὶ πολλὰ νομίσματα· ἅπαντα δὲ ταῦτα κατεσχέθησαν.

Ἄριθ. 2,073.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι χρηρηγηθείσης νομίμως τῷ Δήμῳ τῆς ἔξουσίας τοῦ πραγματοποιεῖσαι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκ δραχμῶν νέων 200,000 δανείου, συγκείμενον ἐκ 1053 μετοχῶν, ὧν ἑκάστη ἐκ δραχμῶν νέων ἑκατὸν, ἐξοφλητέων ἐντὸς δεκαετίας διὰ ἐτησίως κληρώσεως τοῦ δεκάτου αὐτῶν καὶ μετὰ τόκου 8 ταῖς ἑκατὸν, πληρωτέου καθ' ἑξαμηνίαν, τὴν 15 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 15 Ἰουλίου, καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ δάνειον τοῦτο νὰ προσέλθωσι πρὸς τὸν Δημοτικὸν Εἰσπρακτορὰ καὶ καταθέσωσι τὸ ἀντίτιμον ὧν ἀν βούλωνται ὁμολογιῶν, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ μέχρι τῆς καταρτίσεως ὀριστικῶν τίτλων, προσωρινὴν ἀπόδειξιν, προσωπογεγραμμένην παρ' ἡμῶν.

Χρόνος πρὸς ἐγγραφήν ὀρίζεται ἡ 13 Ἰουλίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἐὰν δὲ ἐγγραφῶσι μέτοχοι διὰ μετοχὰς ἀριθμοῦ μείζονος τῶν 1053, γίνεται ἀνάλογος ἐκπεσμός ἐκ τῶν μετοχῶν ἐκείνου μόνου τοῦ μετόχου, ὅστις ἔλαβε πλείονας τῶν πέντε μετοχῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ λαβόντος μετοχὰς ὀλιγωτέρας τῶν πέντε.

Αἱ μετὰ τὴν 15 Ἰουλίου γινόμεναι ἐγγραφαὶ ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν τόκου ὀκτώ ταῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ τὰς ἡμέρας, αἵτινες ἤθελον παρέλθῃ ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλ. μέχρι τῆς ἐγγραφῆς, καθόσον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀπολαμβάνουσιν ὀλοκληρὸν τὸν τόκον τῆς ἑξαμηνίας.

Ἡ κλήρωσις θέλει γίνηται ἕνα μῆνα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς τοῦ τόκου ἀποδώσεως ἢ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν κληρωθησομένων ὁμολογιῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 1 Ἰουλίου 1880.

Ὁ Δ ἡ μ α ρ χ ο ς
(Τ. Σ.) Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἀπολυόμενος ἤδη τοῦ Γυμνασίου, ἀπονέμω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου, ταῖς σεβαστοῖς μοι καθηγηταῖς καὶ διδασκάλοις, διὰ τοὺς ἀτρήτους κόπους οὓς ἐπὶ ἐπιπαστίαν ὄλην κατέβαλον ἐπὶ τῇ προόδῳ μου, καὶ τὸ ὄντως πατρικὸν ἐνδιαφέρον ὅπερ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀνέπτυξαν ὅπως με ἀναδείξωσι πολίτην ἄξιον τῆς δειναποιοῦσης πατρίδος μας, ἥτις τοιούτων μᾶλλον, ἢ ἀφθόνου πλοῦτου ἔχει ἤδη χρεῖαν.

Ὑποσημειοῦμαι

Ὁ εὐγνώμων

ΣΤΥΛ. Γ. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ.

Ἀξιότιμῃ τῆς «Παρόπης» Συντάκτα.

Ἀπολυθεὶς τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεως ἡμῶν ἐν ᾧ διεπέρανα πᾶσαν τὴν προκαταρκτικὴν καὶ τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν, καθήκον μου θεωρῶ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν σύλλογον τῶν κ. Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ὅσοι ἐμόχθησαν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς μορφώσεώς μου ἀπὸ τῆς παιδικῆς μέχρι τῆς ἐφήβου ἡλικίας μου.

Διατελῶ μετὰ τὰς προσηκούσης ὑπολήψεως

Εὐγνώμων ἀείποτε

ΓΕΩΡ. Ι. ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ.

Τὸ ἐν Μυκόνῳ ἑλληνικὸν σχολεῖον
καὶ ὁ ἱεροδιάκονος Ζαχαρίας Δημητριάδης,
ἑλληνοδιδάσκαλος καὶ ὑποψήφιος ἀρχιερεὺς.

Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κύριος Μ. Π. Περίδης, συγγραφεὺς εἰκοσι διαφόρων πονημάτων, ἀτυχῆσας ἐκ τῶν πολλῶν δαπανῶν, ἃς ὑπέστη δημοσιεύων τὰ ἴδια ἔργα, κατέφυγε πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἵνα τῷ δώσῃ θέσιν τινὰ διδασκαλικὴν πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ συντηρησιν, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὄργῃ Κυρίου. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, καμφθὲν εἰς τὰς παρακλήσεις καὶ ἰκεσίας αὐτοῦ, διώρισεν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Μυκόνῳ ἑλληνικὸν σχολεῖον ἑλληνοδιδάσκαλον, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποφοίτου τῆς Θεολογ. Σχολῆς Ἀντωνίου Ἀντωνίη βοηθοῦ, κενὴν πρὸ μηνός οὔσαν.

Ὁ κύριος Μ. Π. Περίδης, οὐδόλως ἀποβλέψας πρὸς τὸ ταπεινὸν τῆς θέσεως, ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος, ἀπεδέξατο αὐτὴν, θελήσας νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐκουσίαν ταπεινώσιν δι' ὅσα ἔπραξε σφάλματα, δαπανήσας εἰκοσι καὶ πέντε χιλιάδας δραχμῶν καὶ καταναλώσας εἰκοσι καὶ πέντε ἔτη πρὸς ἐκπόνησιν καὶ δημοσίευσιν λεξικῶ ἑλληνοϊταλικῶ, οὐτινος τὴν ἀξίαν ἐπήνεσεν οὐ μόνον ὁ ἑλληνικὸς τύπος, ἀλλὰ καὶ ὁ εὐρωπαϊκός. Ἀλλὰ αὐδυστυχία τις οὐκ ἔρχεται μόνον. Πορευθεὶς εἰς Μύκονον, εὗρε σχολάρχην μὲν τὸν χρηστὸν νέον Ἐμμανουὴλ Ν. Μικέλην, ἑλληνοδιδάσκαλον δὲ τῆς β'. τάξεως τὸν κ. Ζαχαρίαν Δημητριάδην, ἱεροδιάκονον. Ἀμφότεροι, ὅτε σχολάρχης καὶ ὁ ἑλληνοδιδάσκαλος ὑπεδέξαντο τὸν νέον συνάδελφον μετ' εὐμενείας ἐγκαταστάσαντα εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ ἀναλαμβάνοντα τὰ καθήκοντά του. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἦτο τὸ τέλος τῶν μαθημάτων, ὁ νέος διδάσκαλος ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν τοῦ σχολείου τάξιν, ἐπαναλαμβάνων τὰ παραδοθέντα μαθήματα καὶ παρασκευάζων τοὺς μαθητὰς εἰς ἐξέτασιν.

Ἀποπερατωθεῖσῶν τῶν ἐπαναλήψεων, ὠρίσθη ἡ ἡμέρα τῶν ἐξετάσεων, καὶ ὁ μὲν σχολάρχης ἐξήτασε τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς πάντας εὐδοκίμησαντας, ὁ δὲ κύριος Ζαχαρίας Δημητριά-

ἀπὸς, ἐξετάσας δεύτερος, ἔκαμε τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς νὰ ὑπερευδοκιμήσωσι, χωρὶς οὐδεὶς τῶν λοιπῶν διδασκάλων νὰ παρεμβάλῃ τὸ ἐλάχιστον κώλυμα εἰς τε τὴν εὐδοκίμησιν καὶ εἰς τοὺς βαθμοὺς.

Ἦλθε δὲ καὶ ἡ σειρά τοῦ τρίτου διδασκάλου, ὅστις οὐδὲν ἐδίδαξεν, ἅτε ἐλθὼν λίαν ἀργά, ὡς προεῖρηται. Ὁ ἐγάρ-
ρετος καὶ ἀγαθὸς ἱεροδιάκονος Ζαχαρίας, πρὶν ἢ ἰδῆ τὴν λέξιν τῶν ἐξετάσεων, ἤρξατο νὰ κηρύττῃ καὶ ἐν τῷ σχολείῳ καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις ὅτι τέσσαρες μόνον μαθηταὶ εἶναι προβιβάσιμοι ἐκ τῶν δέκα καὶ ὀκτώ, τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν εἶναι μετεξεταστέοι, οἱ δὲ ἀπορριψίμοι, ὡς ἀπομαθόντες ὅσα ἐγίνωσκον ὑπ' αὐτὸν τὸν διδάσκαλον. Μάτην ὁ σχολάρχης ἐζήτην νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ὀφείλει νὰ μὴ ἀναμιγνύηται εἰς τὰ ἀλλότρια ὡς εἰς τὰ ἑαυτοῦ οὐδεὶς ἀνεμίχθη. Ἐπιμένοντας δὲ μέχρις ἐσχάτων καὶ μὴ πειθομένου τῷ χρηστῷ σχολάρχῃ, ὁ Περίδης, μαθὼν τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ ἄλλοθεν (διότι δὲν ἐτόλμα ἐνώπιον αὐτοῦ νὰ εἴπῃ γρῖ), ἠναγκάσθη ν' ἀναφερθῆ εἰς τὴν Ἐφορίαν, ἣτις συνεφώνησε πληρεστάτα πρὸς τὴν τοῦ σχολάρχου γνώμην καὶ ἀφῆκε τὸν Περίδην νὰ κάμῃ ὅ,τι ἡ κρίσις καὶ ἡ πεποιθῆσίς του τῷ ὑπαγορεύει, χωρὶς ὁ Δημητριάδης ν' ἀναμιγθῆ παντάπασιν.

Γενομένων ὅμως τῶν προβιβασιμῶν καὶ πάντων ἀποπερατωθέντων, ὁ ἱεροδιάκονος Ζαχαρίας Δημητριάδης, ὁ μέλλων ἀρχιερεὺς, ἐξεμάνη κατὰ τοῦ Περίδου, κηρύττων αὐτὸν δημοσίᾳ ἀνίκανον καὶ μηδαμινόν, ὅτε μὲν λέγων εἰς τοὺς παραπονομένους διὰ τὸν μὴ προβιβασιμὸν τῶν τέκνων τῶν γονεῖς ὅτι αὐτὸς (ὁ Περίδης) ἔκαμεν αὐθαίρετως ὅ,τι ἤθελε, συμφωνήσας μετὰ τοῦ σχολάρχου, ὅτε δὲ ὅτι τινὰς μὲν τῶν ἱκανῶν μαθητῶν ἀφῆκε μετεξεταστέους, τινὰς δὲ τῶν ἀνικάνων προβιβάσας, μὴ γινώσκων νὰ διακρίνῃ τοὺς ἱκανοὺς τῶν ἀνικάνων, τινὰς δὲ μετεξεταστέους καθολοκληρίαν ἀπέρριψεν, ἐξερεθίζων οὕτω τοὺς πολίτας κατὰ τοῦ Περίδου. Οὗτος δὲ, μανθάνων ταῦτα ἐξωδίκως καὶ μὴ θέλων νὰ ταραξῆ τὴν ἰουσίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν καλοκάγαθίαν τοῦ μέλλοντος ἀρχιερέως, ἐπεφυλάττετο τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀνοίξῃ λογαριασμὸν πρὸς τὸν νῦν μὲν ἱεροδιάκονον Ζαχαρίαν Δημητριάδην, ἑλληνοδιδάσκαλον, κατόπιν δὲ ἴσως Σύρου, Τήνου καὶ Μυκόνου ἀρχιεπίσκοπον, ὅπως ἰδῆ ἡ κοινωρία τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ ἀπαιτήσῃ παρὰ τε τῆς Συνόδου καὶ τῆς κυβερνήσεως τὴν προχείρισιν αὐτοῦ πρὸς τὸ καλὸν ἑαυτῆς.

Ἀνάγκη ὅμως νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅπως μὴ ἀπορήσῃ ἡ κοινωρία πόθεν τοσοῦτον πάθος ἐγενήθη τῷ ἱερῷ τοῦ Ὑψίστου κατ' ἀνδρὸς χρησίου οὐ μόνον τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ Δύσει.

Ὁ κ. Ζαχαρίας Δημητριάδης, ἀπὸ 16 ἐτῶν ἑλληνοδιδάσκαλος ἐν Μυκόνῳ, ἐθεράπευε καὶ περιεποιεῖτο τοὺς Μαύρους, ἅτε ἰσχυροὺς ὄντας καὶ ἄρχοντας τοῦ τόπου. Ἀπὸ δύο ὁμοῦ ἐτῶν, ὅτε οἱ Κόκκινοι ὑπερίσχυσαν, ἀρρησιάρχῃς γενόμενος, ἠθέλησε νὰ παίξῃ πρὸς τοὺς Κοκκίνους ὅπερ ἐπαίξε πρόσωπον πρὸς τοὺς Μαύρους ἐπὶ δέκα καὶ τέσσαρα ἔτη, ἵνα μὲν πάντοτε ἐν Μυκόνῳ, ἅτε ἔχων εἰς τόκον δραχμὰς ὑπὲρ τὰς 50,000 ὁ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου! Ἄλλ' ἰδὼν ὅτι ὁ σχολάρχης νέος χρηστὸς καὶ σωφρονέστατος, προσεῖλκε τὴν προσοχὴν οὐ μόνον τῶν Κοκκίνων, τῶν νῦν ἀρχόντων τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Μαύρων, ἐφοβήθη μὴ αὐτὸς ὁ σχολάρχης, συνεταριζόμενος πρὸς τὸν Περίδην, ἀποβάλῃ αὐτὸν οὐ μόνον ἐκ τοῦ Παρθενωγαγείου, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ σχολείου. Ὅθεν λαβὼν συμβούλια ἐπὶ συμβουλίαν μετὰ τῶν ἐταίρων, ἔκρινεν εὐλογον νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τοῦ Περίδου, διαβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου ὁ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, οὗτινος τὰ χεῖλη οὐ ψεύδονται.

Ὁ οὐδέποτε τολμήσας νὰ εἴπῃ λέξιν κατὰ τοῦ συναδέλφου

τοῦ Περίδου ἐνώπιόν του, ὁποῖός τις δύναται νὰ ὀνομασθῆ; ἀ; τὸν ὀνομάσῃ ἡ κοινωρία, ἣς νῦν μὲν ἔστι μαρρωτῆς, κατόπιν δὲ μέλλει νὰ γείνη ποιμὴν! Βεβαίως, παρέδωκας εἰς τοὺς μαθητὰς σου τὸ περὶ διαβολῆς τοῦ Λουκιανοῦ. Δὲν συνηθάνθης ἐν τῇ καρδίᾳ σου προσόν τι τοῦ διαβολέως;

Θά ἐπανελθῶμεν ὅπως καταδειξόμεν ὅποιον ἀμοιβὴν λαμβάνουσι παρὰ τῶν βρδουργῶν καὶ διαβολέων οἱ ὑπὲρ τῆς κοινωρίας ἐργαζόμενοι καὶ οἱ ἅπαντα τὸν ἑαυτῶν βίον ἀφιερῶντες πρὸς τιμὴν καὶ ὠφελειαν αὐτῆς.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ΗΠΕΙΡΟΥ καὶ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

κατὰ τὸν

EMILE ISAMBERT

ΥΠΟ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

Εὐρίσκονται παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ Γρηγορίου Κανέλλου.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY
OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

Τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλ.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιοῦμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἄνατέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας «ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ», καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς Δεσφ. Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μὲ τὰ σύνθηθαι δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαιτήσιν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ Σύρου τὴν 30 Ἰανουαρίου 1880.

Οἱ Πράκτορες

C. KLÖBE & Co.

Ἡ κατὰ τὸ Παυσίλυπον εὐρυχωροτάτη **ΟΙΚΙΑ** μετὰ τοῦ **ΚΗΠΟΥ** τῶν κληρονόμων Ματθαίου Μπαραμπίνου, ἐνθα ἦτο τέως τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ** ἀπὸ τὴν 11/23 Ἰουλίου ε. ε. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Ἄντ. Καρβώνην. Παρὰ τοῦ ἰδίου ἐνοικιάζονται καὶ τρεῖς ἐξοχικαὶ οἰκίαι, κείμεναι εἰς θέσιν Ποσειδωνίας (Δελλαγράφται) πλησίον τῆς θαλάσσης.